

ÚŘAD PRO OCHRANU OSOBNÍCH ÚDAJŮ

Pplk. Sochora 27, 170 00 Praha 7
tel.: 234 665 111, fax: 234 665 444
posta@uouu.gov.cz, www.uouu.gov.cz

Čj. UOOU-04323/23-3

PŘÍKAZ

Úřad pro ochranu osobních údajů, jako příslušný správní orgán podle § 10 odst. 1 písm. a) a § 12 odst. 1 zákona č. 480/2004 Sb., o některých službách informační společnosti a o změně některých zákonů (zákon o některých službách informační společnosti), vydává dne 19. ledna 2024 v souladu s § 150 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, a § 90 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, tento příkaz:

- I. se uznává vinnou ze spáchání přestupku dle § 11 odst. 2 písm. a) bod 1 zákona č. 480/2004 Sb., kterého se dopustila tím, že opakovaně šířila elektronickými prostředky obchodní sdělení ve smyslu § 2 písm. f) zákona č. 480/2004 Sb., když zaslala zprávy:

- 14. března 2023 z e-mailové adresy [redacted] na e-mailovou adresu [redacted] s předmětem obchodního sdělení [redacted]
- 20. března 2023 z e-mailové adresy [redacted] na e-mailovou adresu [redacted] s předmětem obchodního sdělení [redacted]
- 12. dubna 2023 z e-mailové adresy [redacted] na e-mailovou adresu [redacted] s předmětem obchodního sdělení [redacted]
- 3. května 2023 z e-mailové adresy [redacted] na e-mailovou adresu [redacted] s předmětem obchodního sdělení [redacted]

- 2. března 2023 z e-mailové adresy [redacted] na e-mailovou adresu [redacted] s předmětem obchodního sdělení [redacted]
- 9. března 2023 z e-mailové adresy [redacted] na e-mailovou adresu [redacted] s předmětem obchodního sdělení [redacted]
- 22. března 2023 z e-mailové adresy [redacted] na e-mailovou adresu [redacted] s předmětem obchodního sdělení [redacted]
- 26. března 2023 z e-mailové adresy [redacted] na e-mailovou adresu [redacted] s předmětem obchodního sdělení [redacted]
- 4. května 2023 z e-mailové adresy [redacted] na e-mailovou adresu [redacted] s předmětem obchodního sdělení [redacted]
- 9. května 2023 z e-mailové adresy [redacted] na e-mailovou adresu [redacted] s předmětem obchodního sdělení [redacted]
- 31. května 2023 z e-mailové adresy [redacted] na e-mailovou adresu [redacted] s předmětem obchodního sdělení [redacted]

přičemž adresát výše uvedených obchodních sdělení nedal obviněné souhlas se zasíláním obchodních sdělení,

čímž porušila povinnost stanovenou v § 7 odst. 2 zákona č. 480/2004 Sb., tedy využila podrobností elektronického kontaktu za účelem šíření obchodních sdělení elektronickými prostředky, aniž by k tomu uživatel elektronické adresy dal předchozí souhlas

a dále

- II. se uznává vinnou ze spáchání přestupku dle § 11 odst. 2 písm. a) bod 3 zákona č. 480/2004 Sb., kterého se dopustila tím, že obchodní sdělení uvedená ve výroku I., skrývala nebo utajovala totožnost odesílatele, jehož jménem se komunikace uskutečnila,

čímž porušila povinnost stanovenou v § 7 odst. 4 písm. b) zákona č. 480/2004 Sb., tedy zřetelně a jasně uvést totožnost odesílatele, v jehož prospěch se komunikace uskutečňuje,

III. za což se jí podle § 11 odst. 5 písm. c) zákona č. 480/2004 Sb. ukládá

pokuta ve výši 30.000 Kč
(slovy třicettisíckorun českých)

Odůvodnění

Podkladem pro vydání příkazu je protokol o kontrole čj. UOOU-01423/23-18 z 3. října 2023 pořízený podle zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád) Úřadem pro ochranu osobních údajů (dále jen „Úřad“) v rámci kontroly provedené u obviněné [REDAKCE]

Námítky proti protokolu o kontrole nebyly kontrolovanou osobou podány.

K předmětu řízení správní orgán konstatuje, že obchodním sdělením ve smyslu § 2 písm. f) zákona č. 480/2004 Sb. se rozumí všechny formy sdělení, včetně reklamy a vybízení k návštěvě internetových stránek, určeného k přímé či nepřímé podpoře zboží či služeb nebo image podniku osoby, která je podnikatelem nebo vykonává regulovanou činnost. Zprávy odeslané z domény [REDAKCE], blíže specifikované ve výroku I. tohoto příkazu, mají dle jejich obsahů bez nejmenších pochybností charakter obchodního sdělení, neboť obsahovaly nabídky služeb v podobě on-line a 3denních kurzů týkající se novinek z oblasti personalistiky, a dále odkazovaly na webové stránky [REDAKCE], které obviněná provozuje.

Na základě výpisu z [REDAKCE] bylo zjištěno, že doménové jméno [REDAKCE] je v držení fyzické osoby [REDAKCE]. Na samotných webových stránkách [REDAKCE] je uvedeno IČO a sídlo obviněné. Předmětná obchodní sdělení byla zasílána v období od 14. března 2023 do 31. května 2023, a to z e-mailové adresy [REDAKCE] a IP adresy [REDAKCE]. Obviněná uvedla, že obchodní sdělení zasílá z e-mailové adresy [REDAKCE] a její IP adresa je [REDAKCE], nicméně, že si neneviduje historii rozesílek e-mailů.

V této souvislosti správní orgán považuje za nutné uvést též další skutečnosti, které jsou správnímu orgánu známy z jeho úřední činnosti. Obviněná byla již několikrát správním orgánem upozorňována na dodržování povinností při šíření obchodních sdělení dle zákona č. 480/2004 Sb. Konkrétně se jednalo o upozornění v rámci písemností pod čj. UOOU-04308/22-3, čj. UOOU-03087/22-4, čj. UOOU-01167/22-4, čj. UOOU-03314/21-2, čj. UOOU-00972/21-2 a čj. UOOU-00581/20-2. Obviněná na upozorňující dopisy vždy reagovala tím, že uvedla, že předmětné adresy vymazala ze své databáze a již na ně nebude další obchodní sdělení zasíláno.

Současně je nepochybné, že obviněná předmětná obchodní sdělení šířila opakovaně. K pojmu opakovanost správní orgán dodává, že opakovanost šíření obchodních sdělení je posuzována jako objektivní kritérium ve vztahu k jednání odpovědné osoby. Opakovanost šíření nevyžádaných obchodních sdělení tak spočívá v opakování dané činnosti, tedy v tom, kdy šířitel rozešle obchodní sdělení více než jednou. Z hlediska subjektivního konstatuje správní orgán taktéž adresnou opakovanost, která zvyšuje závažnost spáchaného přestupku, jelikož témuž adresátovi bylo obchodní sdělení zasláno vícekrát, a to v případě adresáta

s e-mailovou adresou [REDACTED], kterému bylo obchodní sdělení zasláno obviněnou 11x.

K výroku I. správní orgán uvádí, že obviněná je povinna při šíření obchodních sdělení elektronickými prostředky dodržovat povinnosti stanovené v § 7 zákona č. 480/2004 Sb. Podle § 7 odst. 2 zákona č. 480/2004 Sb. lze podrobnosti elektronického kontaktu využít za účelem šíření obchodních sdělení elektronickými prostředky pouze ve vztahu k uživatelům, kteří k tomu dali předchozí souhlas. Výjimku z tohoto ustanovení pak představuje § 7 odst. 3 zákona č. 480/2004 Sb., dle kterého fyzická nebo právnická osoba, jenž získá od svého zákazníka podrobnosti jeho elektronického kontaktu pro elektronickou poštu v souvislosti s prodejem výrobku nebo služby podle požadavků ochrany osobních údajů, může využít tyto podrobnosti elektronického kontaktu pro potřeby šíření obchodních sdělení týkajících se jejích vlastních obdobných výrobků nebo služeb za předpokladu, že zákazník má jasnou a zřetelnou možnost jednoduchým způsobem, zdarma nebo na účet této fyzické nebo právnické osoby odmítnout souhlas s takovýmto využitím svého elektronického kontaktu i při zasílání každé jednotlivé zprávy, pokud původně toto využití neodmítl.

Souhlasem se rozumí svobodný, zřejmý a vědomý projev vůle, který učiní adresát vůči odesílateli, aby mu umožnil využívat podrobnosti svého elektronického kontaktu k šíření obchodních sdělení. Ze souhlasu musí být patrné, kdo jej poskytuje, komu a pro jaký účel je dáván. Souhlas musí být dán předem (před odesláním obchodního sdělení) a musí být prokazatelný. V případě obchodních sdělení není třeba dokládat na jakou dobu je souhlas udělen, neboť musí být dána možnost tento souhlas odmítnout v každém zaslaném sdělení. Zákon č. 480/2004 Sb. pro souhlas se šířením obchodních sdělení nestanoví povinnou formu, například písemnou. V případě konfliktní situace, kdy adresát obchodního sdělení tvrdí, že mu bylo odesílatelem zasláno obchodní sdělení bez jeho souhlasu, je však důkazní břemeno na straně odesílatele. V tomto případě je odesílatel povinen prokázat, že adresát souhlasil se zasláním obchodního sdělení, a že souhlas splňoval všechny výše uvedené náležitosti. Z tohoto vyplývá, že souhlas adresáta musí prokázat odesílatel obchodního sdělení. Souhlas se zasíláním obchodních sdělení je třeba získat předem (pokud nejde o stávajícího zákazníka) a musí být vztažen ke konkrétnímu odesílateli. Souhlas se zasíláním obchodních sdělení nemůže být dán generálně tj. neurčitěmu okruhu subjektů (šířitelů obchodních sdělení) k neurčitým nabídkám.

Pro úplnost je třeba uvést, že dle čl. 2 písm. f) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/58/ES ze dne 12. července 2002 o zpracování osobních údajů a ochraně soukromí v odvětví elektronických komunikací (Směrnice o soukromí a elektronických komunikacích) a čl. 94 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46 ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) musí souhlas se zasíláním obchodních sdělení splňovat parametry souhlasu subjektu údajů dle nařízení (EU) 2016/679. Podmínky pro získání platného souhlasu dle nařízení (EU) 2016/679 jsou tak použitelné i v situacích spadajících do oblasti působnosti směrnice 2002/58/ES, resp. zákona č. 480/2004 Sb.

Správní orgán k výše uvedenému sděluje, že adresát obchodního sdělení s e-mailovou adresou [REDACTED] ve své stížnosti uvedl, že není zákazníkem, nikdy nedal souhlas se zasíláním obchodních sdělení a není registrovaným uživatelem obviněné.

Obviněná uvedla, že e-mailovou adresu [REDACTED] získala z veřejně dostupných zdrojů a majitel této e-mailové adresy není jejím zákazníkem. Uvedla, že obchodní sdělení mu bylo zasláno omylem, neboť není „cílová skupina“ její činnosti.

Obviněná nedoložila souhlas, který by byl udělen uživatelem e-mailové adresy [REDACTED] k zasílání jejích obchodních sdělení.

V návaznosti na výše uvedené správní orgán konstatuje, že obviněná v době zaslání nedisponovala právním titulem pro zasílání obchodních sdělení na e-mailovou adresu [REDACTED].

Správní orgán má za zcela prokázané, že obviněná svým jednáním porušila ustanovení § 7 odst. 2 zákona č. 480/2004 Sb., tedy využila podrobností elektronického kontaktu za účelem šíření obchodních sdělení elektronickými prostředky, aniž by k tomu uživatel e-mailové adresy [REDACTED] dal předchozí souhlas, čímž se dopustila přestupku dle § 11 odst. 2 písm. a) bod 1 zákona č. 480/2004 Sb.

K výroku II. správní orgán uvádí, že dále zkoumal předmětná obchodní sdělení v tom ohledu, zda splňují ustanovení § 7 odst. 4 písm. b) zákona č. 480/2004 Sb., tedy zda obchodní sdělení neskrývají či neutajují totožnost odesílatele, v jehož prospěch se komunikace uskutečňuje.

K tomu je třeba uvést, že při dodržení zásady eurokonformního výkladu směrnice 2000/31/ES je třeba, aby „*fyzická nebo právnická osoba, na jejíž objednávku obchodní sdělení probíhá, byla jasně rozeznatelná*“¹. Je tedy zcela logickým argumentem, že obchodní sdělení má být označeno tou fyzickou nebo právnickou osobou, jejíž výrobky, zboží či služby jsou obchodními sděleními propagovány. Pro tyto účely postačí jasná a jednoznačná identifikace podnikatele, tedy například uvedení obchodní firmy či jména s dodatky a jednoznačný identifikátor, např. IČO.

Správní orgán uvádí, že po přezkoumání všech zaslanych obchodních sdělení specifikovaných ve výroku I. tohoto příkazu, nebyly v těchto obchodních sděleních uvedeny informace o totožnosti odesílatele, v jehož prospěch se komunikace uskutečňovala. Předmětná obchodní sdělení obsahovala na konci zpráv pouze název podnikatelského subjektu [REDACTED] společně s elektronickou adresou [REDACTED] a odkaz na webové stránky [REDACTED].

Správní orgán k tomu dále uvádí, že pouhý odkaz, který příjemce zprávy přesměruje na webové stránky šiřitele (na webové stránky toho, v čí prospěch jsou obchodní sdělení zasílána), není možné chápat jako dostatečné označení osoby, jejímž jménem se komunikace uskutečňuje, a to zejména proto, že adresát obchodních sdělení musí mít k této informaci přístup již v samotném obchodním sdělení. Nelze tedy tolerovat, aby adresáti obchodních

¹ MAISNER, Zákon o některých službách informační společnosti, 1. vydání, C. H. BECK, 2016

sdělení zjišťovali totožnost toho, jehož jménem se komunikace uskutečňuje prostřednictvím proklikávání na webové stránky, navíc by takové jednání mohlo pro adresáty obchodních sdělení představovat velké bezpečnostní riziko.

K výše uvedenému správní orgán uvádí, že informace uváděné obviněnou nejsou z pohledu dodržení příslušného ustanovení dostatečné. Jak bylo výše uvedeno, je třeba, aby adresát měl již přímo v zaslaném obchodním sdělení přístup k těmto informacím, a to zejména proto, aby věděl, od koho, či v čí prospěch jsou obchodní sdělení zasílána a mohl například i uplatnit námitku proti zasílání těchto sdělení či požádat o informace, na základě, jakého právního titulu disponuje odesílatel jeho e-mailovou adresou apod., k čemuž je třeba znát přesné identifikační údaje, tedy například i IČO nebo sídlo.

Správní orgán má tak za prokázané, že obviněná osoba při šíření obchodních sdělení nepostupovala v souladu s § 7 odst. 4 písm. b) zákona č. 480/2004 Sb., neboť v zaslaných obchodních sdělení uvedených ve výroku I., nebyla uvedena totožnost odesílatele, v jehož prospěch se komunikace uskutečňovala. Obviněná osoba se tak dopustila přestupku dle § 11 odst. 2 písm. a) bod 3 zákona č. 480/2004 Sb.

Podle § 5 zákona č. 250/2016 Sb. je přestupkem škodlivý protiprávní čin, který je v zákoně za přestupek výslovně označen a který vykazuje znaky stanovené zákonem, nejde-li o trestný čin.

Podle § 41 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb. se za dva nebo více přestupků téhož pachatele projednaných ve společném řízení uloží správní trest podle ustanovení vztahujícího se na přestupek nejpřísněji trestný. Jsou-li horní hranice sazeb pokut stejné, uloží se správní trest podle ustanovení vztahujícího se na přestupek nejzávažnější. Správní orgán tak musel v rámci aplikace tzv. absorpční zásady posoudit, který přestupek spáchaný obviněnou je nejzávažnější. Dospěl přitom k závěru, že se jedná o přestupek podle § 11 odst. 2 písm. a) bod 1 zákona č. 480/2004 Sb., neboť se tento přestupek vztahuje na šíření obchodních sdělení bez souhlasu adresáta, přičemž právě právní titul, tj. souhlas, je stěžejním bodem v rámci ochrany elektronické komunikace potažmo ochrany soukromí v elektronické komunikaci.

Podle § 37 zákona č. 250/2016 Sb. se při určení druhu správního trestu a jeho výměry přihlédne zejména k povaze a závažnosti přestupku, k přitěžujícím a polehčujícím okolnostem a k povaze činnosti obviněné. K otázce povahy a závažnosti přestupku správní orgán vyhodnotil, že obviněná svým protiprávním jednáním zasáhla do právem chráněného zájmu (soukromí v elektronické komunikaci - § 38 písm. a) zákona č. 250/2016 Sb.), ale význam a rozsah následku přestupku není značný, s ohledem na pochybení pouze ve vztahu k jednomu uživateli e-mailové adresy. Nicméně je třeba zhodnotit též skutečnost, že do soukromí tohoto adresáta bylo zasaženo hrubým způsobem (§ 38 písm. c) zákona č. 250/2016 Sb.), neboť obchodní sdělení byla danému adresátovi zaslána vícekrát, konkrétně 11krát (tzv. adresná opakovanost). Správní orgán jako k okolnosti zvyšující závažnost jednání přihlédl k tomu, že obviněná byla v minulosti na problémy se šířením obchodních sdělení již několikrát upozorňována (čj. UOOU-04308/22-3, čj. UOOU-03087/22-4, čj. UOOU-01167/22-4, čj. UOOU-03314/21-2, čj. UOOU-00972/21-2 a čj. UOOU-00581/20-2), přičemž v rámci těchto dopisů byla vždy současně poučena o tom, jak lze obchodní sdělení elektronickými prostředky v souladu se zákonem č. 480/2004 Sb. šířit. Ve smyslu § 40 zákona

č. 250/2016 Sb. přezkoumal správní orgán jednání obviněné také z hlediska přitěžujících okolností a dospěl k závěru, že obviněná spáchala více přestupků, konkrétně přestupky dle § 11 odst. 2 písm. a) bod 1 a 3 zákona č. 480/2004 Sb. K uplatnění polehčujících okolností ve smyslu § 39 zákona č. 250/2016 Sb. neshledal správní orgán důvody.

Ke správní sankci uvedené v tomto příkazu správní orgán dodává, že si je vědom závěrů Nejvyššího správního soudu České republiky, které vycházejí z rozhodnutí 1 As 9/2008-133. Správní orgán při výměru sankce nemohl zhodnotit výsledky hospodaření obviněné z veřejně dostupných zdrojů, neboť takové informace nejsou obviněnou zveřejněny, nicméně sankci uložil při samotné dolní hranici zákonné sazby a i náhledem na internetové stránky provozované obviněnou s nabídkou kurzů je možné seznat vcelku rozsáhlou nabídku kurzů a referencí, proto dospěl správní orgán k závěru, že výše ukládané sankce není pro obviněnou likvidační.

Správní orgán tak považuje ve smyslu § 150 odst. 1 správního řádu skutkové zjištění za dostatečné a na základě výše uvedeného považuje za prokazané, že obviněná porušila svým jednáním povinnost stanovenou v § 7 odst. 2 zákona č. 480/2004 Sb., tedy povinnost využít podrobnosti elektronického kontaktu za účelem šíření obchodních sdělení elektronickými prostředky pouze ve vztahu k uživatelům, kteří k tomu dali předchozí souhlas, a povinnost stanovenou v § 7 odst. 4 písm. b) zákona č. 480/2004 Sb., tedy u zaslaných obchodních sdělení uvést totožnost odesílatele, v jehož prospěch se komunikace uskutečňuje, a proto rozhodl podle § 150 odst. 1 správního řádu ve spojení s § 90 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb. ve věci příkazem.

Poučení: V souladu s § 150 odst. 3 správního řádu lze u Úřadu pro ochranu osobních údajů proti tomuto příkazu podat ve lhůtě 8 dnů ode dne jeho doručení odpor, kterým se příkaz ruší a řízení pokračuje.

Příkaz je doručen dnem převzetí stejnopisu, nejpozději ale desátým dnem od jeho uložení na poště. V případě doručování do datové schránky je dnem doručení okamžik přihlášení oprávněné osoby do datové schránky, nejpozději ale desátý den ode dne dodání příkazu do datové schránky.

Praha, 19. ledna 2024

Mgr. Martina Šnajderová, DiS.
vedoucí oddělení obchodních sdělení
(podepsáno elektronicky)